

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2009

Utgiven i Helsingfors den 30 juli 2009

Nr 566—571

INNEHÅLL

Nr		Sidan
566	Lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i protokollet mellan Finland och Amerikas Förenta Stater om ömsesidig försvarsupphandling	3925
567	Lag om ändring av lagen om statens säkerhetsfond	3926
568	Lag om ändring av kreditinstitutslagen	3929
569	Lag om servicesedlar inom social- och hälsovården	3930
570	Lag om ändring av 12 § i lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården	3934
571	Statsrådets förordning om ändring av 3 § i förordningen om grundläggande utbildning	3935

Nr 566

Lag

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i protokollet mellan Finland och Amerikas Förenta Stater om ömsesidig försvarsupphandling

Given i Nådendal den 24 juli 2009

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i Helsingfors den 13 juni 2008 och i Washington den 5 augusti 2008 mellan republiken Finlands regering och Amerikas Förenta Staters regering ingångna protokollet om ömsesidig försvarsupphand-

ling gäller som lag sådana Finland har förbundet sig till dem.

2 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Nådendal den 24 juli 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Försvarsminister *Jyri Häkämies*

RP 25/2009
FsUB 1/2009
RSv 93/2009

88—2009

Nr 567

L a g**om ändring av lagen om statens säkerhetsfond**

Given i Nådendal den 24 juli 2009

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 30 april 1992 om statens säkerhetsfond (379/1992) 1 § 2 mom.,
 sådant det lyder i lag 126/2007,
ändras 1 § 3 mom., 11, 12 och 12 b §, av dem 1 § 3 mom. sådant det lyder i lag 245/1996,
 11 § sådan den lyder i lag 1237/1997 och 12 b § sådan den lyder i lagarna 1508/2001 och
 644/2006, samt
fogas till lagen nya 11 a och 19 b § som följer:

1 §

Fondens uppgift

Medel i fonden får användas till att teckna aktier och andelar i finländska inlåningsbanker och deras holdingföretag, bevilja lån till banker och deras holdingföretag, ställa borgen för lån som upptas av dem och ge banker och deras holdingföretag annat finansiellt stöd, om sådana åtgärder behövs för att trygga bankernas verksamhet och stabiliteten på finansmarknaden.

11 §

Ansökan om finansiellt stöd

Finansiellt stöd till banker som avses i 1 § 3 mom. eller deras holdingföretag samt till egendomsförvaltningsbolag som avses i 1 § 4 mom. beviljas på ansökan av banken, dess holdingföretag eller egendomsförvaltningsbolaget.

11 a §

Åläggande att ansöka om stöd

Statsrådet kan ålägga en bank med koncession i Finland att till fonden lämna in en ansökan för att få finansiellt stöd som statsrådet anser behövligt, om

1) bankens kapitaltäckning har försämrats eller på goda grunder kan väntas bli så mycket sämre att det inte finns förutsättningar att fortsätta den koncessionsenliga verksamheten,

2) banken inte kan föreslå tillräckliga åtgärder för att dess kapitaltäckning ska nå upp till eller hållas på en nivå som kreditinstitutslagen (121/2007) förutsätter och det inte utan statligt finansiellt stöd är möjligt att trygga bankens kapitaltäckning, och om

3) bankens likvidation eller konkurs på goda grunder kan anses leda till allvarliga störningar på finansmarknaden.

Om banken inte lämnar in en stödansökan inom en skälig tidsfrist som statsrådet har satt ut kan statsrådet besluta att en i aktiebolags-

form grundad banks aktier och kapitallån eller en i annan än aktiebolagsform grundad banks affärsverksamhet ska lösas in till fonden i den ordning som föreskrivs i 12 b §.

Banken får inte försättas i likvidation eller konkurs inom den tidsfrist som anges i 2 mom. och inte heller medan myndighetsbehandlingen av stödansökan pågår.

Beslut som avses i 1 och 2 mom. fattas vid statsrådets allmänna sammanträde. Finansministeriet ska före beslutet begära Finlands Banks och Finansinspektionens yttranden. Statsrådets beslut enligt 1 mom. ska iakttas trots att det har överklagats, om inte besvärinstansen bestämmer något annat.

12 §

Stöd villkor

Stödåtgärder kan förenas med villkor som gäller de stödtagande bankernas och holdingföretagens affärsverksamhet och organisationen av deras förvaltning.

Finansiellt stöd som ska återbetalas kan helt eller delvis efterskänkas, om riksdagen så beslutar.

12 b §

Inlösen av stödtagande bankers aktier, kapitallån och affärsverksamhet

I stället för tillämpning av stöd villkor enligt 12 a § kan aktierna i en stödtagande bank med koncession i Finland genom statsrådets beslut mot full ersättning lösas in till fonden eller ett bolag som avses i 1 § 4 mom. Som full ersättning betraktas aktiernas uppskattade verkliga värde efter att förlusterna enligt bankens fastställda balansräkning och dessutom de uppskattade förlusterna för inlösenåret och de tre följande åren har täckts genom nedsättning av aktiekapitalet. Uppskattningen av framtida förluster ska baseras på en tillförlitlig utredning av de risker som är förenade med bankens kreditstock och övriga placeringar samt på en motiverad åsikt om sannolikheten för förluster och när de uppkommer. För utredning av vilka uppskattade förluster som ska redovisas ska specialgranskning en-

ligt 14 a § utföras i banken. I fråga om inlösen av aktier iakttas i övrigt i tillämpliga delar 18 kap. 2—11 § i aktiebolagslagen (624/2006). Fonden behöver inte ställa säkerhet i enlighet med 18 kap. 6 § i aktiebolagslagen för betalning av inlösenpriset.

Vad som i 1 mom. föreskrivs om aktier ska på motsvarande sätt tillämpas på kapitallån.

Om en bank med koncession i Finland inte är ett aktiebolag, kan dess affärsverksamhet lösas in på det sätt som anges i 1 mom. Affärsverksamhetens verkliga värde uppskattas då enligt bestämmelserna i 1 mom. om uppskattning av aktiers verkliga värde.

En sparbank vars affärsverksamhet har lösts in i enlighet med 3 mom. kan ombildas till stiftelse i enlighet med 92 § 2 och 3 mom. i sparbankslagen.

Ett beslut enligt denna paragraf fattas vid statsrådets allmänna sammanträde. Före beslutet ska finansministeriet begära yttranden av Finlands Bank och Finansinspektionen. En förutsättning för ett beslut är att statens intresse inte i tillräcklig utsträckning kan tryggas genom stöd villkor som avses i 12 a §. Om beslutet gäller inlösen av aktier är en förutsättning dessutom att avvikelser från jämligheten mellan aktieägarna inte får ske utan vägande skäl.

Ett beslut av statsrådet enligt 5 mom. får verkställas utan att ha vunnit laga kraft. Om beslutet överklagas, ska det följas fram till dess att överklagandet har avgjorts. Högsta förvaltningsdomstolen ska behandla överklagandet skyndsamt.

19 b §

Begränsning av verksamheten

Statsrådet kan, om det på grund av allvarliga internationella störningar på finansmarknaden eller på grund av åtgärder av andra staters myndigheter är nödvändigt för att trygga stabiliteten och en störningsfri verksamhet på den finländska finansmarknaden och hos finansmarknadsaktörerna, för högst sex månader

1) begränsa kreditinstitutens, fondbolagens, förvaringsinstitutens, värdepappersföretagens, fondbörsernas, optionsföretagens,

clearingorganisationernas och värdepapperscentralens koncessionsenliga eller regelmässiga verksamhet,

2) besluta om begränsningar och förbud som gäller de förfaringsätt som iakttas i offentlig handel eller multilateral handel eller optionsbörsverksamhet.

Beslut som avses i 1 mom. fattas vid statsrådets allmänna sammanträde. Finansministeriet ska begära Finlands Banks och Finansin-

spektionens yttranden innan beslutet fattas, om inte något annat följer av ärendets brådskande natur.

Finansinspektionen övervakar att statsrådsbeslut som fattats med stöd av denna paragraf iakttas.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2009.

Nådendal den 24 juli 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Förvaltnings- och kommunminister *Mari Kiviniemi*

Nr 568

L a g**om ändring av kreditinstitutslagen**

Given i Nådendal den 24 juli 2009

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i kreditinstitutslagen av den 9 februari 2007 (121/2007) 116 § 2 mom., 117 §
 3 mom. och 119 § 5 mom. samt
ändras 119 § 1 mom. och 120 § 1 mom. som följer:

119 §

Beviljande av stöd

Understödslån eller understöd av en säkerhetsfonds medel kan beviljas en inlåningsbank som hör till fonden och som har råkat i sådana ekonomiska svårigheter att det för tryggande av dess verksamhet är behövt att den beviljas understödslån eller understöd. En säkerhetsfond kan också ställa garantier för lån som tas av en inlåningsbank som hör till fonden eller teckna kapitallån som banken emitterat.

120 §

Avstående från återkrav av understödslån

Delegationen för en säkerhetsfond kan på förslag av styrelsen helt eller delvis avstå från att återkräva understödslån eller kapitallån, om ett återkrav är oskäligt mot den inlåningsbank som fått lånet. Säkerhetsfondens delegation och styrelse ska iaktta 119 § 2 mom. när de beslutar att ett understödslån eller kapitallån inte ska återkrävas.

 Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2009.

Nådendal den 24 juli 2009

Republikens President**TARJA HALONEN**Förvaltnings- och kommunminister *Mari Kiviniemi*

Nr 569

L a g**om servicesedlar inom social- och hälsovården**

Given i Nådendal den 24 juli 2009

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Lagens syfte

Syftet med denna lag är att med hjälp av servicesedlar inom social- och hälsovården öka valmöjligheterna för klienter och patienter, förbättra tillgången till tjänster samt främja samarbetet mellan den kommunala social- och hälsovården, det kommunala näringslivet och de privata serviceproducenterna.

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på användningen av servicesedlar för social- och hälsovårdstjänster som ordnas av kommunerna. Vad som i denna lag bestäms om kommuner gäller även samkommuner.

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *klient* klienter enligt 3 § 1 punkten i lagen om klientens ställning och rättigheter inom socialvården (812/2000) och patienter enligt 2 § 1 punkten i lagen om patientens ställning och rättigheter (785/1992),

2) *servicesedel* en av den kommun som ansvarar för ordnandet av en social- och hälsovårdstjänst till mottagaren av tjänsten given utfästelse om att ersätta kostnaderna för en tjänst som tillhandahålls av en serviceproducent upp till det värde som kommunen fastställt på förhand,

3) *inkomstrelaterad servicesedel* en servicesedel vars värde bestäms på grundval av klientens fortlöpande och regelbundna inkomster enligt vad kommunen bestämmer eller beror på att klientens inkomster beaktas enligt 3 a kap. i socialvårdslagen (710/1982) eller 10 a—10 c § i lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården (734/1992),

4) *självriskandel* den andel av det pris för en tjänst av en privat serviceproducent som inte täcks av värdet av den servicesedel kommunen beviljat och som ska betalas av klienten.

4 §

Tjänster och serviceproducenter

Kommunen fastställer de social- och hälsovårdstjänster för vilka den använder servicesedlar i enlighet med 4 § 1 mom. 5 punkten i lagen om planering av och statsandel för social- och hälsovården (733/1992).

Kommunen ska godkänna de privata serviceproducenter vars tjänster får betalas med en servicesedel som kommunen beviljat.

Kommunen ska föra en förteckning över de serviceproducenter som den godkänner. Uppgifter om serviceproducenterna, de tjänster de tillhandahåller och priset på tjänsterna ska finnas offentligt tillgängliga på internet och på annat lämpligt sätt. Närmare bestämmelser om de uppgifter som ska offentliggöras kan utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

Kommunen ska återkalla godkännandet av en serviceproducent och avföra serviceproducenten från förteckningen, om villkoren för godkännandet inte längre uppfylls eller om serviceproducenten ber att kommunen återkallar godkännandet.

5 §

Villkor för godkännande av serviceproducenter

Kommunen kan godkänna endast serviceproducenter

1) som är införda i förskottsuppbördsregistret,

2) som uppfyller de villkor som ställs på verksamheten i fråga i lagen om tillsyn över privat socialservice (603/1996) och lagen om privat hälso- och sjukvård (152/1990),

3) vars tjänster åtminstone motsvarar den nivå som krävs av motsvarande kommunala verksamhet,

4) som har försäkring enligt patientskadlagen (585/1986) eller annan ansvarsförsäkring, vars försäkringsbelopp med beaktande av serviceverksamhetens art och omfattning kan bedömas vara tillräckligt för att de personskador som verksamheten eventuellt ger upphov till ska kunna ersättas och vilken till sina övriga villkor motsvarar sedvanlig ansvarsförsäkringspraxis, och

5) som uppfyller de övriga krav som kommunen ställer med avseende på klienters eller klientgruppers behov, tjänsternas kvantitet eller kvalitet eller på förhållandena i kommunen eller andra liknande krav.

De krav som kommunen ställer och som avses i 1 mom. 5 punkten ska vara icke-diskriminerande och grunda sig på faktorer som kan bedömas objektivt.

6 §

Klientens ställning

När en kommun använder servicesedlar för att ordna sådan service som klienten behöver ska klientens inställning till att få servicesedlar om möjligt beaktas. Klienten har rätt att vägra ta emot servicesedlar och då ska kommunen hänvisa klienten till kommunala tjänster som ordnas på annat sätt.

En klient som har fått en servicesedel ska ingå avtal med serviceproducenten om tillhandahållandet av tjänsten. Ett sådant avtalsförhållande omfattas av bestämmelserna och rättsprinciperna inom konsumenträtt och avtalsrätt i enlighet med innehållet i avtalet. Bestämmelser om hur en tvist mellan klienten och serviceproducenten som gäller avtalet kan föras till konsumenttvistenämnden finns i lagen om konsumenttvistenämnden (8/2007).

Kommunen ska informera klienten om hans eller hennes ställning när tjänster betalas med servicesedel, servicesedelns värde, serviceproducenternas priser, grunderna för hur självriskandelen fastställs och hur stor den uppskattas vara samt om den klientavgift som bestäms för motsvarande tjänster enligt lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården.

Klienten ska ge de uppgifter som behövs för att bevilja en servicesedel. Klienten ska upplysas om vilka andra uppgiftskällor som kan användas för att inhämta upplysningar om honom eller henne och vilka upplysningar om honom eller henne som kan inhämtas oberoende av hans eller hennes samtycke. Klienten ska beredas tillfälle att ta del av uppgifter som inhämtats från andra källor och lämna en behövlig utredning i saken.

Utöver det som anges i denna paragraf ska bestämmelserna i lagen om klientens ställning och rättigheter inom socialvården och i lagen om patientens ställning och rättigheter tillämpas på klientens ställning.

7 §

Hur servicesedelns värde bestäms

Kommunen ska bestämma servicesedelns värde så att det är skäligt med tanke på

klienten. Frågan om värdet är skäligt ska bedömas med hänsyn till de kostnader som föranleds kommunen för tillhandahållande av motsvarande tjänst som kommunens egen produktion eller för anskaffning av tjänsten som en köpt tjänst samt den uppskattade självriskandel som ska betalas av klienten.

Värdet på servicesedlar som ges för anskaffning av sådana social- och hälsovårdstjänster som enligt 4 och 5 § i lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården är avgiftsfria för klienten ska bestämmas så att klienten inte behöver betala någon självriskandel. Med avvikelse från detta ska värdet på en servicesedel som ges för anskaffning av hjälpmedel för medicinsk rehabilitering vara sådant att ett sedvanligt hjälpmedel som motsvarar klientens individuella behov kan skaffas med sedeln. Den klient som så önskar får dock skaffa ett hjälpmedel som är dyrare än värdet på servicesedeln, men han eller hon ska då själv betala skillnaden mellan priset på hjälpmedlet och servicesedelns värde.

Om servicesedelns värde är inkomstrelaterat, ska klienten få ett beslut om servicesedelns värde. I fråga om myndigheternas rätt att få uppgifter och utredningar som behövs för att bestämma värdet på en inkomstrelaterad servicesedel tillämpas vad som i 14 a § i lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården föreskrivs om myndigheternas rätt att få uppgifter för att klientavgifter ska kunna fastställas.

Då servicesedelns värde bestäms beaktas inte de tjänster som klienten på eget initiativ köper av serviceproducenten.

8 §

Höjande av servicesedelns värde

Värdet på en servicesedel ska höjas till ett högre värde än vad som följer av 7 § 1 mom., om klientens eller familjens försörjning eller klientens lagstadgade underhållsskyldighet annars äventyras eller om detta behövs med hänsyn till andra försörjningsaspekter.

Värdet på en servicesedel ska höjas genom beslut.

9 §

Begränsning av kommunens ansvar

Om det pris för en tjänst som klienten och serviceproducenten kommit överens om är lägre än värdet på servicesedeln, är kommunen skyldig att till serviceproducenten betala högst det pris som klienten och serviceproducenten kommit överens om.

10 §

Servicesedelns värde då tjänster tillhandahålls i hemmet

Bestämmelser om värdet på servicesedlar för anskaffning av tjänster som tillhandahålls i hemmet finns i 29 a—29 g § i socialvårdslagen och i 20 § i folkhälsolagen (66/1972).

11 §

Registerföring

Kommunen är en sådan registeransvarig som avses i personuppgiftslagen (523/1999) i fråga om de patient- och klienthandlingar som uppkommer i samband med en tjänst som ordnas med hjälp av servicesedel. När serviceproducenten hanterar handlingarna ska bestämmelserna om behandling av kommunens handlingar iakttas.

12 §

Förhållande till sjukförsäkringsersättningen

En klient har inte rätt att få ersättning enligt sjukförsäkringslagen (1224/2004) för sin självriskandel. För resekostnader kan dock ersättning fås enligt vad som anges i sjukförsäkringslagen.

13 §

Ändringssökande

I ett beslut om värdet på en inkomstrelaterad servicesedel eller om höjning av värdet på en servicesedel får ändring inte sökas genom besvär.

Klienten får inom 14 dagar från det att han eller hon fick del av beslutet framställa ett skriftligt rättelseyrkande hos det kollegiala organ som ansvarar för ordnandet av tjänsten i fråga i kommunen. Bestämmelser om hur anvisningar om framställande av rättelseyrkande ska ges finns i 46 § i förvaltningslagen (434/2003).

Beslut om värdet på en inkomstrelaterad servicesedel eller höjning av värdet på en servicesedel och beslut som organet har fattat med anledning av ett rättelseyrkande får delges klienten i brev per post. Om inte något annat visas, anses delfäendet då ha ägt rum den sjunde dagen efter det att beslutet postades under den adress som klienten uppgett. Bestämmelser om förfarandet i övrigt finns i förvaltningslagen.

Nådendal den 24 juli 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Ändring i ett beslut som det kollegiala organet har fattat med anledning av ett rättelseyrkande får sökas hos förvaltningsdomstolen genom besvär i enlighet med förvaltningsprocesslagen (586/1996). Besvären får också lämnas in till organet, som ska sända dem till förvaltningsdomstolen tillsammans med sitt eget utlåtande.

I förvaltningsdomstolens beslut får ändring inte sökas genom besvär.

14 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2009.

Omsorgsminister *Paula Risikko*

Nr 570

L a g

om ändring av 12 § i lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården

Given i Nådendal den 24 juli 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 3 augusti 1992 om klientavgifter inom social- och hälsovården (734/1992) 12 § 2 mom., sådant det lyder i lag 1311/2003, som följer:

12 §

Köpta tjänster och servicesedel

som nämns i 1 mom., får klientavgift inte tas ut hos den som använder tjänsten.

Om tjänster ordnas med hjälp av servicesedel enligt 4 § 1 mom. 5 punkten i den lag

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2009.

Nådendal den 24 juli 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Paula Risikko*

Nr 571

Statsrådets förordning
om ändring av 3 § i förordningen om grundläggande utbildning

Given i Helsingfors den 16 juli 2009

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från undervisningsministeriet, *ändras* i förordningen den 20 november 1998 om grundläggande utbildning (852/1998) 3 §3 mom. som följer:

3 §

*Den grundläggande utbildningens omfattning
per år och per vecka*

grundläggande utbildningen innan ovan nämnda timantal har uppnåtts om han har förutsättningar att följa den grundläggande utbildningen.

Förberedande undervisning inför den grundläggande utbildningen ges 6—10-åriga barn under minst 900 timmar och äldre under minst 1000 timmar. Den som deltar i undervisningen har rätt att flytta över till den

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2009.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 16 juli 2009

Undervisningsminister *Henna Virkkunen*

Undervisningsråd Jussi Pihkala

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 566—571, 1½ ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2009

EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 1456-9663